

ในปฏิสัมพันธ์กับพระบาทสมเด็จพระมหาพรหมเชษฐาธิราช แสดงให้เห็นว่ามีชื่อที่ใช้เรียกขานกันตั้ง ๑๐ ชื่อ คือ

ยี่ จิตต์ มโน ทพย มานัส ปณฺฑร มนายตน มนินฺทริย วิญญาน วิญญานกฺขนโ
ตฺตชา มโนวิญญานธาตุ อิทฺ จิตฺ ๖

ซึ่งในอรรถสาธิตนอรรถกถา อธิบายว่า

๑. ธรรมชาติใด ย่อมคิด ธรรมชาตินั้นชื่อว่า จิต (จิตฺต)
๒. ธรรมชาติใด ย่อมหนีไปหาอารมณ์ ธรรมชาตินั้นชื่อว่า มโน (มโน)
๓. จิตนั้นแหละได้ รวบรวมอารมณ์ ไว้ภายใน ดังนั้นจึงชื่อว่า ทพย (ทพย)
๔. ธรรมชาติคือ “ฉันท์” ที่มีในใจนั่นเอง ชื่อว่า มานัส (มานัส)
๕. จิตเป็นธรรมชาติที่ ผ่องใส จึงได้ชื่อว่า ปณฺฑร (ปณฺฑร)
๖. มนอีกนั่นเองเป็นอายตนะ คือเป็นเครื่องต่อ จึงชื่อว่า มนายตนะ (มนายตน)
๗. มนอีกนั่นแหละที่เป็นอินทริย คือครองความเป็นใหญ่ จึงชื่อว่า มนินฺทริย (มนินฺทริย)
๘. ธรรมชาติใดที่ รู้แจ้งอารมณ์ ธรรมชาตินั้นชื่อว่า วิญญาน (วิญญาน)
๙. วิญญานนั่นแหละ เป็นขันธ (เป็นกอง) จึงชื่อว่า วิญญานขันธ (วิญญานก
ขนโ)
๑๐. มนนั่นเอง เป็นธาตุชนิดหนึ่ง ที่รู้แจ้งอารมณ์ จึงชื่อว่า มโนวิญญานธาตุ (มโนวิญญานธาตุ)

(๑) ปริจเฉทที่ ๑

๑. จิตปรมัตถ์

บาลีรับรองจิตปรมัตถ์ ๔ ประเภท คือ

ตตฺถ จิตฺตํ ตาว จตฺตพฺพิธํ โทติ กามาวจรํ รูปาวจรํ อรูปาวจรํ โลกุตฺตรเจติ

ในปรมัตถธรรมทั้ง ๔ นั้น จิตปรมัตถธรรมที่แสดงไว้เป็นอันดับแรกในถาวรภาพ
นั้น มี ๔ ประเภท คือ กามาวจรจิต รูปาวจรจิต อรูปาวจรจิต โลกุตตรจิต

จิตปรมัตถ์ ๘๙ หรือ ๑๒๐ ดวง คือ

อกุศลจิต	๑๒	}	รวมเป็นจิตปรมัตถ์ ๘๙ หรือ ๑๒๐
อเหตุกจิต	๑๔		
กามาวจรโสภณจิต	๒๔		
รูปาวจรจิต	๑๕		
อรูปาวจรจิต	๑๒		
โลกุตตรจิต	๘ หรือ ๔๐		

อกุศลจิต ๑๒ ดวง คือ

โลภมูลจิต	๔	}	รวมเป็นอกุศลจิต ๑๒
โทสมูลจิต	๒		
โมหมูลจิต	๒		

อเหตุกจิต ๑๔ ดวง คือ

อกุศลวิปากจิต	๗	}	รวมเป็นอเหตุกจิต ๑๔
อเหตุกกุศลวิปากจิต	๔		
อเหตุกกิริยาจิต	๓		

กามาวจรโสภณจิต ๒๔ ดวง คือ

มหากุศลจิต	๔	}	รวมเป็นกามาวจรโสภณจิต ๒๔
มหาวិปากจิต	๔		
มหากิริยาจิต	๔		

รูปาวจรจิต ๑๕ ดวง คือ

รูปาวจรกุศลจิต	๕	}	รวมเป็นรูปาวจรจิต ๑๕
รูปาวจรวิปากจิต	๕		
รูปาวจรกิริยาจิต	๕		

อรูปาวจรจิต ๑๒ ดวง คือ

อรูปาวจรกุศลจิต	๔	}	รวมเป็นอรูปาวจรจิต ๑๒
อรูปาวจรวิปากจิต	๔		
อรูปาวจรกิริยาจิต	๔		

โลกุตตรจิต ๔ หรือ ๔๐ ดวง คือ

มรรคจิต ๔ หรือ ๒๐

ผลจิต ๔ หรือ ๒๐

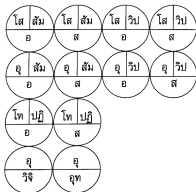
มรรคจิต ๔ หรือ ๒๐ ดวง คือ

โสดาปัตติมรรคจิต	๑ หรือ ๕	} รวมเป็นมรรคจิต ๔ หรือ ๒๐
สกทาคามีมรรคจิต	๑ หรือ ๕	
อนาคามีมรรคจิต	๑ หรือ ๕	
อรหัตตมรรคจิต	๑ หรือ ๕	

ผลจิต ๔ หรือ ๒๐ ดวง คือ

โสดาปัตติผลจิต	๑ หรือ ๕	} รวมเป็นผลจิต ๔ หรือ ๒๐
สกทาคามีผลจิต	๑ หรือ ๕	
อนาคามีผลจิต	๑ หรือ ๕	
อรหัตตผลจิต	๑ หรือ ๕	

บาลีและคำแปลในอภิสลจิต ๑๒ ดวง คือ

โลกมุขจิต ๔ ดวง คือ

- (๑) - โสมนัสสสทกต์ ทิฏฐิจิตตสมุပ္ปัตต์ อสงฺขาริก
จิตที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการชักชวน พร้อมด้วยความดีใจ ประกอบด้วย
ความเห็นผิด
- (๒) - โสมนัสสสทกต์ ทิฏฐิจิตตสมุပ္ปัตต์ สสงฺขาริก
จิตที่เกิดขึ้นโดยมีการชักชวน พร้อมด้วยความดีใจ ประกอบด้วย
ความเห็นผิด
- (๓) - โสมนัสสสทกต์ ทิฏฐิจิตตวิปยุตต์ อสงฺขาริก
จิตที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการชักชวน พร้อมด้วยความดีใจ ไม่ประกอบ
ด้วยความเห็นผิด
- (๔) - โสมนัสสสทกต์ ทิฏฐิจิตตวิปยุตต์ สสงฺขาริก
จิตที่เกิดขึ้นโดยมีการชักชวน พร้อมด้วยความดีใจ ไม่ประกอบด้วย
ความเห็นผิด
- (๕) - อุเบกขาสทกต์ ทิฏฐิจิตตสมุပ္ปัตต์ อสงฺขาริก
จิตที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการชักชวน พร้อมด้วยความเฉยๆ ประกอบ
ด้วยความเห็นผิด
- (๖) - อุเบกขาสทกต์ ทิฏฐิจิตตสมุပ္ปัตต์ สสงฺขาริก
จิตที่เกิดขึ้นโดยมีการชักชวน พร้อมด้วยความเฉยๆ ประกอบด้วย
ความเห็นผิด
- (๗) - อุเบกขาสทกต์ ทิฏฐิจิตตวิปยุตต์ อสงฺขาริก
จิตที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการชักชวน พร้อมด้วยความเฉยๆ ไม่ประกอบ
ด้วยความเห็นผิด

- (๘) - อุเบกขาสหคตํ ทิฏฐิจิตวิปยุตตํ สสงฺขาริกํ

จิตที่เกิดขึ้นโดยมีการชักชวน พร้อมด้วยความเฉยๆ ไม่ประกอบด้วยความเห็นผิด

โทสมูลจิต ๒ ดวง คือ

- (๑) - โทมนัสสหคตํ ปฏิสมยุตตํ อสงฺขาริกํ

จิตที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการชักชวน พร้อมด้วยความเสียใจ ประกอบด้วยความโกรธ

- (๒) - โทมนัสสหคตํ ปฏิสมยุตตํ สสงฺขาริกํ

จิตที่เกิดขึ้นโดยมีการชักชวน พร้อมด้วยความเสียใจ ประกอบด้วยความโกรธ

โมหมูลจิต ๒ ดวง คือ

- (๑) - อุเบกขาสหคตํ วิจิกิจฉาสมยุตตํ

จิตที่เกิดขึ้นพร้อมด้วยความเฉยๆ ประกอบด้วยความสงสัย

- (๒) - อุเบกขาสหคตํ อุทฺธจจสมยุตตํ

จิตที่เกิดขึ้นพร้อมด้วยความเฉยๆ ประกอบด้วยความพึงช้าน

บาลีและคำแปลในอเหตุกจิต ๑๔ ดวง คือ

อุ จัก	อุ โสธ	อุ ฆาน	อุ ชีว	ทุก กาย	อุ สัม	อุ สัน	อกุศลวิปากจิต ๗	
อุ จัก	อุ โสธ	อุ ฆาน	อุ ชีว	อุ สุข	อุ กาย	อุ สัม	อุ สัน	อเหตุกกุศลวิปากจิต ๘
อุ ปัญจ	อุ มโน	โส หสิ	อเหตุกปริยาจิต ๓					

อเหตุกวิปากจิต ๑๕ ดวง คือ

- อเหตุกวิปากจิต จกขุวิณญาณ จิตที่อาศัยจักขุวัตถุเห็นรูปารมณ์ที่ดีและไม่ดี เกิดขึ้นพร้อมด้วยความเฉยๆ

- อเหตุกวิปากจิต โสทวิณญาณ จิตที่อาศัยโสทวัตถุได้ยินเสียงที่ดีและไม่ดี เกิดขึ้นพร้อมด้วยความเฉยๆ

- อเหตุกวิปากจิต มานวิณญาณ จิตที่อาศัยมานวัตถุรู้กลิ่นที่ดีและไม่ดี เกิดขึ้นพร้อมด้วยความเฉยๆ

- อเหตุกวิปากจิต ชิวหาวิณญาณ จิตที่อาศัยชิวหาวัตถุ รู้รสที่ดีและไม่ดี เกิดขึ้นพร้อมด้วยความเฉยๆ

- อเหตุกวิปากจิต กายวิณญาณ จิตที่อาศัยกายวัตถุ รู้สัมผัสโภกฐัพพารมณ์ที่ไม่ดี เกิดขึ้นพร้อมด้วยทุกข์เวทนา

- อเหตุกวิปากจิต สุขวิณญาณ จิตที่อาศัยกายวัตถุรู้สัมผัสโภกฐัพพารมณ์ที่ดี เกิดขึ้นพร้อมด้วยสุขเวทนา

- อเหตุกวิปากจิต สมภิจจนจิตต์ จิตที่รับปัญจารมณ์ที่ดีและไม่ดี เกิดขึ้นพร้อมด้วยความเฉยๆ

- อเหตุกวิปากจิต สนธิรณจิตต์ จิตที่ได้สวนปัญจารมณ์ที่ดีและไม่ดี เกิดขึ้นพร้อมด้วยความเฉยๆ

- โสমনสุตถจิตต์ สนธิรณจิตต์ จิตที่ได้สวนปัญจารมณ์ที่ดี เกิดขึ้นพร้อมด้วยความดีใจ

อเหตุกิริยาจิต ๓ ดวง คือ

- อุเบกขาสหคตฺ ฅญจทวาราวชชนจิตฺ จิตฺที่พิจารณาอารมณ์ทางปัญจทวารที่ดีและไม่ดี เกิดขึ้นพร้อมด้วยความเฉยๆ

- อุเบกขาสหคตฺ มโนทวาราวชชนจิตฺ จิตฺที่พิจารณาอารมณ์ทางมโนทวารที่ดีและไม่ดี เกิดขึ้นพร้อมด้วยความเฉยๆ

- โสมนสฺสสหคตฺ หลิตฺปูปาทจิตฺ จิตฺที่ทำให้เกิดการยืมของพระอรหันต์ เกิดขึ้นพร้อมด้วยความดีใจ

บาลีและคำแปลในกามาวจรโสภณจิต ๒๔ ดวง คือ

มหากุศลจิต ๔ ดวง คือ

- (๑) - โสมนสฺสสหคตฺ ฅาณสมฺปยุตฺตํ อสงฺขาริกํ
จิตฺที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการชักชวน พร้อมด้วยความดีใจ ประกอบด้วยปัญญา
- (๒) - โสมนสฺสสหคตฺ ฅาณสมฺปยุตฺตํ สสงฺขาริกํ
จิตฺที่เกิดขึ้นโดยมีการชักชวน พร้อมด้วยความดีใจ ประกอบด้วยปัญญา
- (๓) - โสมนสฺสสหคตฺ ฅาณวิปยุตฺตํ อสงฺขาริกํ
จิตฺที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการชักชวน พร้อมด้วยความดีใจ ไม่ประกอบด้วยปัญญา
- (๔) - โสมนสฺสสหคตฺ ฅาณวิปยุตฺตํ สสงฺขาริกํ
จิตฺที่เกิดขึ้นโดยมีการชักชวน พร้อมด้วยความดีใจ ไม่ประกอบด้วยปัญญา

- (๕) - อุเบกขาสหคต ฌานสมุပ္ปัตต อสงฺขาริก
จิตที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการชักชวน พร้อมด้วยความเฉยๆ ประกอบ
ด้วยปัญญา
- (๖) - อุเบกขาสหคต ฌานสมุပ္ปัตต สสงฺขาริก
จิตที่เกิดขึ้นโดยมีการชักชวน พร้อมด้วยความเฉยๆ ประกอบด้วย
ปัญญา
- (๗) - อุเบกขาสหคต ฌานวิปฺปัตต อสงฺขาริก
จิตที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการชักชวน พร้อมด้วยความเฉยๆ ไม่ประกอบ
ด้วยปัญญา
- (๘) - อุเบกขาสหคต ฌานวิปฺปัตต สสงฺขาริก
จิตที่เกิดขึ้นโดยมีการชักชวน พร้อมด้วยความเฉยๆ ไม่ประกอบ
ด้วยปัญญา

หมายเหตุ บาลีและคำแปลของมหาวิปากจิต ๔ มหาภิรียาจิต ๔ นั้น เหมือนกันกับ
มหากุศลจิตทุกประการ

บาลีและคำแปลในรูปาวจรโสภณจิต ๑๕ ดวง คือ

ป ๕	อุ ๕	ทุ ๔	ก ๕	ตติ ๓	ก ๕	จตุ ๒	ก ๕	ปัญ ๒	ก ๕
ป ๕	วิ ๕	ทุ ๔	วิ ๕	ตติ ๓	วิ ๕	จตุ ๒	วิ ๕	ปัญ ๒	วิ ๕
ป ๕	ภิก ๕	ทุ ๔	ภิก ๕	ตติ ๓	ภิก ๕	จตุ ๒	ภิก ๕	ปัญ ๒	ภิก ๕

รูปาวจรจิต ๑๕ นี้ สงเคราะห์เข้าในสสังขาริก และ สัมมปัตต

- ปฐม ๓ } วิตกกุวิจาร์ปิติสฺสเอกคฺคตาสหิตํ ปจฺมชฺฌานกุสลจิตฺตํ วิปาก-
จิตฺตํ ภุรียจิตฺตํ
- ปฐมฌานกุสลจิต ๑ วิปากจิต ๑ ภิริยาจิต ๑ ที่เกิดพร้อมด้วยองค์
ฌาน ๕ คือ วิตก วิจาร์ ปิติ สฺส เอกคฺคต

- ทฤติย ๓**

 } - **วิจารณ์ิตสูเขกคตาสหิต์ ทฤติยขุณานกุสลจิตต์ วิปากจิตต์ ฤริยจิตต์**
 - ทฤติยขุณานกุสลจิต ๑ วิปากจิต ๑ กิริยาจิต ๑ ที่เกิดพร้อมด้วยองค์
 ฌาน ๔ คือ วิจารณ์ิต สู เขกคต
- ตติย ๓**

 } - **ปิตสูเขกคตาสหิต์ ตติยขุณานกุสลจิตต์ วิปากจิตต์ ฤริยจิตต์**
 - ตติยขุณานกุสลจิต ๑ วิปากจิต ๑ กิริยาจิต ๑ ที่เกิดพร้อมด้วยองค์
 ฌาน ๓ คือ ปิต สู เขกคต
- จตุตถ ๓**

 } - **สูเขกคตาสหิต์ จตุตถขุณานกุสลจิตต์ วิปากจิตต์ ฤริยจิตต์**
 - จตุตถขุณานกุสลจิต ๑ วิปากจิต ๑ กิริยาจิต ๑ ที่เกิดพร้อมด้วยองค์
 ฌาน ๒ คือ สู เขกคต
- ปัญจ ๓**

 } - **อุเปกขาสหิต์ ปัญจขุณานกุสลจิตต์ วิปากจิตต์ ฤริยจิตต์**
 - ปัญจขุณานกุสลจิต ๑ วิปากจิต ๑ กิริยาจิต ๑ ที่เกิดพร้อมด้วย
 องค์ฌาน ๒ คือ อุเปกขา เขกคต

บาลีและคำแปลในอรุปาวจรจิต ๑๒ ดวง คือ

หมายเหตุ ในอรุปาวจรจิต ๑๒ นี้ สงเคราะห์เข้าในสังขาริก และสัมปยุตต์

- อาภา ๓**

 } - **อุเปกขาสหิต์ อาภาสานัญจายตนกุสลจิตต์ วิปากจิตต์ ฤริยจิตต์**
 - อาภาสานัญจายตนกุสลจิต ๑ วิปากจิต ๑ กิริยาจิต ๑ ที่เกิดพร้อม
 ด้วยองค์ฌาน ๒ คือ อุเปกขา เขกคต

 วิญญา ๓ } - อุปเษชาเอกคตาสหิต์ วิญญานัญญาตนกุลสลจิตต์ วิปากจิตต์
 กิริยจิตต์

วิญญานัญญาตนกุลสลจิต ๑ วิปากจิต ๑ กิริยาจิต ๑ ที่เกิดพร้อม
 ด้วยองค์ฌาน ๒ คือ อุปเษชา เอกคตาคตา

 อาภิญญา ๓ } - อุปเษชาเอกคตาสหิต์ อาภิญญัญญาตนกุลสลจิตต์ วิปากจิตต์
 กิริยจิตต์

อาภิญญัญญาตนกุลสลจิต ๑ วิปากจิต ๑ กิริยาจิต ๑ ที่เกิดพร้อม
 ด้วยองค์ฌาน ๒ คือ อุปเษชา เอกคตาคตา

 เนว ๓ } - อุปเษชาเอกคตาสหิต์ เนวสณฺณานาสณฺณายตนกุลสลจิตต์ วิปาก
 จิตต์ กิริยจิตต์

เนวสณฺณานาสณฺณายตนกุลสลจิต ๑ วิปากจิต ๑ กิริยาจิต ๑ ที่
 เกิดพร้อมด้วยองค์ฌาน ๒ คือ อุปเษชา เอกคตาคตา

บาลีและคำแปลในโลกุตตรจิต ๔ หรือ ๔๐ ดวง คือ

ป ไส	ทุ ไส	ตติ ไส	จตุ ไส	ปัญ ไส
๕	๔	๓	๒	๑
ป สก	ทุ สก	ตติ สก	จตุ สก	ปัญ สก
๕	๔	๓	๒	๑
ป อนาคต	ทุ อนาคต	ตติ อนาคต	จตุ อนาคต	ปัญ อนาคต
๕	๔	๓	๒	๑
ป อว	ทุ อว	ตติ อว	จตุ อว	ปัญ อว
๕	๔	๓	๒	๑

โลกุตตรจิต ๔ หรือ ๔๐ นี้
 สงเคราะห์เข้าในสังขาริก
 และสัมปยุตต์

มรรคจิต ๒๐ ดวง คือ

ปฐม ๔

ป	โ
๕	
ป	ส
๕	
ป	ณ
๕	
ป	ธ
๕	

- ปฐมฌานโสตาปัตติมรรคจิต ๑ สกทคามิมรรคจิต ๑ อนุคามิมรรคจิต ๑ อรหัตตมรรคจิต ๑ ที่เกิดพร้อมด้วยองค์ฌาน ๕ คือ วิตก วิจาร ปิตี สุข เอกัคคตา

ทุติย ๔

ทุ	โ
๕	
ทุ	ส
๕	
ทุ	ณ
๕	
ทุ	ธ
๕	

- ทุติยฌานโสตาปัตติมรรคจิต ๑ สกทคามิมรรคจิต ๑ อนุคามิมรรคจิต ๑ อรหัตตมรรคจิต ๑ ที่เกิดพร้อมด้วยองค์ฌาน ๔ คือ วิจาร ปิตี สุข เอกัคคตา

ตติย ๔

ค	โ
๓	
ค	ส
๓	
ค	ณ
๓	
ค	ธ
๓	

- ตติยฌานโสตาปัตติมรรคจิต ๑ สกทคามิมรรคจิต ๑ อนุคามิมรรคจิต ๑ อรหัตตมรรคจิต ๑ ที่เกิดพร้อมด้วยองค์ฌาน ๓ คือ ปิตี สุข เอกัคคตา

จตุตถ ๔

จ	โ
๒	
จ	ส
๒	
จ	ณ
๒	
จ	ธ
๒	

- จตุตถฌานโสตาปัตติมรรคจิต ๑ สกทคามิมรรคจิต ๑ อนุคามิมรรคจิต ๑ อรหัตตมรรคจิต ๑ ที่เกิดพร้อมด้วยองค์ฌาน ๒ คือ สุข เอกัคคตา

ปัญจ ๔

ป	โ
๒	
ป	ส
๒	
ป	ณ
๒	
ป	ธ
๒	

- ปัญจฌานโสตาปัตติมรรคจิต ๑ สกทคามิมรรคจิต ๑ อนุคามิมรรคจิต ๑ อรหัตตมรรคจิต ๑ ที่เกิดพร้อมด้วยองค์ฌาน ๒ คือ อุเบกขาเอกัคคตา

หมายเหตุ ผลจิต ๒๐ บาลีและคำแปลเหมือนกันกับมรรคจิตทุกประการ เพียงแต่เปลี่ยนจาก มคฺคจิตต์ เป็น ผลจิตต์ เท่านั้น

(๒) ปริจเฉทที่ ๒

๒. เจตสิกปรมัตถ์

ลักษณะ ๔ ประการของเจตสิก คือ

๑. **เอกุปปาทะ** เจตสิกนี้เกิดพร้อมกับจิตเสมอ หมายความว่า เมื่อจิตเกิด เจตสิกก็เกิดขึ้นด้วยกัน จะว่าจิตเกิดก่อน เจตสิกเกิดทีหลัง หรือเจตสิกเกิดก่อนจิตเกิดทีหลังนั้นไม่ได้
๒. **เอกนิโรธะ** ในทำนองเดียวกันนั้น เมื่อจิตดับ เจตสิกก็ดับด้วยกัน ไม่มีใครดับก่อนหรือดับทีหลัง
๓. **เอกาลัมพณะ** อารมณ์ที่เจตสิกเข้าไปรับอยู่นั้น ก็เป็นอารมณ์เดียวกันกับที่จิตเข้าไปรับนั่นเอง เช่น จิตรับอารมณ์สีขาวย เจตสิกก็รับสีขาวยด้วย จิตรับอารมณ์สีดำ เจตสิกก็รับสีดำด้วย ดังนี้ เป็นต้น
๔. **เอกวัตถุกะ** ที่อาศัยเกิดของเจตสิก ก็เป็นชนิดเดียวกันกับที่อาศัยเกิดของจิต เช่น จิตอาศัยตาเกิด เจตสิกก็อาศัยตาเกิดด้วย จิตอาศัยหูเกิด เจตสิกก็อาศัยหูเกิดด้วย จิตอาศัยหัวใจเกิด เจตสิกก็อาศัยหัวใจเกิดด้วย ดังนี้

คาถารับรองลักษณะ ๔ ประการของเจตสิก

เอกุปปาตนิโรธา จ	เอกาลมฺพณวตฺตกา
เจโตยุตฺตา ทวิปณฺณาส	ธมฺมา เจตสิกา มตา

นักศึกษาทั้งหลาย พึงทราบธรรมชาติของเจตสิก ซึ่งมีจำนวน ๕๒ ดวง ที่ประกอบกับจิตมีลักษณะดังนี้ คือ ๑. เกิดพร้อมกับจิต ๒. ดับพร้อมกับจิต ๓. มีอารมณ์เดียวกันกับจิต ๔. มีที่อาศัยเกิดอย่างเดียวกันกับจิต

เจตสิก ๕๒ เมื่อว่าโดยราสีแล้วมีอยู่ ๓ คือ (ราสี แปลว่า กอง)

๑. อัณฺณสมานราสีเจตสิก	๑๓
๒. อุกฺขลราสีเจตสิก	๑๔
๓. โสภณราสีเจตสิก	๒๕

คาถารับรองเจตสิกปรมัตถ์ ๕๒ ดวง คือ

เตรสอนุสมานา จ

จุททสากุสสา ตถา

โสภณา ปญจวิสาติ

ทวิปณฺณาส ปฺวจุจเร

ท่านกล่าวจำนวนเจตสิกว่ามี ๕๒ คือ อัญญสมานเจตสิก ๑๓ อกุศลเจตสิก ๑๔ โสภณเจตสิก ๒๕

เจตสิกปรมัตถ์ ๕๒ ดวง คือ

อัญญสมานเจตสิก	๑๓	}	รวมเป็นเจตสิกปรมัตถ์ ๕๒
อกุศลเจตสิก	๑๔		
โสภณเจตสิก	๒๕		

อัญญสมานเจตสิก ๑๓ ดวง คือ

สัพพจิตตสาธารณเจตสิก	๗	}	รวมเป็นอัญญสมานเจตสิก ๑๓
ปกิณณกเจตสิก	๖		

อกุศลเจตสิก ๑๔ ดวง คือ

โมหตุกเจตสิก	๔	}	รวมเป็นอกุศลเจตสิก ๑๔
โลตติกเจตสิก	๓		
โทหตุกเจตสิก	๔		
ถิหตุกเจตสิก	๒		
วิจิกิจฉาเจตสิก	๑		

โสภณเจตสิก ๒๕ ดวง คือ

โสภณสาธารณเจตสิก	๑๔	}	รวมเป็นโสภณเจตสิก ๒๕
วิรตีเจตสิก	๓		
อัปปมัญญาเจตสิก	๒		
ปัญญินทรีย์เจตสิก	๑		

ความหมายของเจตสิก ๕๒ ดวง ตามลำดับ

ความหมายของอัญญสมานเจตสิก ๑๓ ดวง คือ

สัพพจิตตสาธารณเจตสิก ๗ ดวง คือ

ผัสสะ	ธรรมชาติที่กระทบอารมณ์
เวทนา	ธรรมชาติที่เสวยอารมณ์
สัญญา	ธรรมชาติที่จำอารมณ์
เจตนา	ธรรมชาติที่กระตุ้นเตือนและชักชวนสัมปยุตตธรรมในอารมณ์เพื่อให้ทำหน้าที่ของตนๆ
เอกัคคตา	ธรรมชาติที่สงบและให้สัมปยุตตธรรมตั้งอยู่ในอารมณ์เดียว
ชีวิตินทรีย์	ธรรมชาติที่รักษาสัมปยุตตธรรม
มนสิการ	ธรรมชาติที่มุ่งและนำสัมปยุตตธรรมสู่อารมณ์

ปกิณณกเจตสิก ๖ ดวง คือ

วิตก	ธรรมชาติที่ยกสัมปยุตตธรรมขึ้นสู่อารมณ์ คือ คิดอารมณ์
วิจารณ์	ธรรมชาติที่มีการเคล้าคลึงอารมณ์
อธิโมกข์	ธรรมชาติที่ตัดสินอารมณ์
วิริยะ	ธรรมชาติที่มีความพยายามในอารมณ์
ปีติ	ธรรมชาติที่มีความชื่นชมยินดีในอารมณ์
ฉันทะ	ธรรมชาติที่ปรารถนาอารมณ์

ความหมายของอกุศลเจตสิก ๑๔ ดวง คือ

โมหตุกเจตสิก ๔ ดวง คือ

โมหะ	ธรรมชาติที่บังสภาพตามความเป็นจริงของอารมณ์ไว้ คือหลง
อหิริกะ	ธรรมชาติที่ไม่มีความละอายต่อทุจริต
อโนตตปปะ	ธรรมชาติที่ไม่กลัวต่อทุจริต
อุทธัจจะ	ธรรมชาติที่ฟุ้งซ่าน คือรับอารมณ์ไม่มั่น

โลติกเจตสิก ๓ ดวง คือ

โลภะ	ธรรมชาติที่มีความต้องการ และติดใจในกามคุณอารมณ์
ทิฏฐิ	ธรรมชาติที่มีความเห็นผิดในอารมณ์
มานะ	ธรรมชาติที่มีความเย่อหยิ่ง ถือตัว

โทเจตสิก ๔ ดวง คือ

โทสะ	ธรรมชาติที่ประทุษร้ายในอารมณ์
อัสสา	ธรรมชาติที่มีความไม่พอใจในสมบัติหรือคุณความดีของผู้อื่น
มัจฉริยะ	ธรรมชาติที่มีความหวงแหนทรัพย์สินสมบัติหรือคุณความดีของตน
กุกกุจจะ	ธรรมชาติที่มีความรำคาญใจในทุจริตที่ได้ทำไปแล้ว และในสุจริตที่ยังไม่ได้ทำ

ถิทุกเจตสิก ๒ ดวง คือ

ถีนะ	ธรรมชาติที่ทำให้จิตเซื่องซึม ท้อถอยจากอารมณ์
มัทธา	ธรรมชาติที่ทำให้เจตสิกเซื่องซึม ท้อถอยจากอารมณ์

วิจิกิจาเจตสิก ๑ ดวง คือ

วิจิกิจา	ธรรมชาติที่มีความสงสัย ไม่ตกลงใจ คือ วิพากษ์วิจารณ์ ในคุณพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นต้น
----------	---

ความหมายของโสภณเจตสิก ๒๕ ดวง คือ

โสภณสาธารณเจตสิก ๑๙ ดวง คือ

ศรัทธา	ธรรมชาติที่มีความเชื่อและเลื่อมใสในพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ ตามความเป็นจริง เชื่อในการมรรคและผลของกรรม
สติ	ธรรมชาติที่มีความระลึกในอารมณ์ที่เกี่ยวข้องด้วยกุศลธรรมมีคุณของพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นต้น
หิริ	ธรรมชาติที่มีความเกลียดและละอายต่อการงานอันเป็นทุจริต
โอตตปปะ	ธรรมชาติที่สะดุ้งกลัวต่อการงานอันเป็นทุจริต

อโณกะ	ธรรมชาติที่ไม่อยากได้ และไม่ติดอยู่ในกามคุณอารมณ์
อโทสะ	ธรรมชาติที่ไม่ประทุษร้ายในอารมณ์
ัคคตมัมณัคคตา	ธรรมชาติที่ทำให้จิต เจตสิกสมาสมาในกิจของตนๆ ไม่ให้มีการยังหย่อน
กายปัสสัทธิ	ธรรมชาติที่เป็นความสงบของเจตสิกชั้นที่ ๓ ในการทำงานอันเป็นกุศล
จิตตปัสสัทธิ	ธรรมชาติที่เป็นความสงบของจิต ในการทำงานอันเป็นกุศล
กายลหุตา	ธรรมชาติที่เป็นความเบาของเจตสิกชั้นที่ ๓ ในการทำงานอันเป็นกุศล
จิตตลหุตา	ธรรมชาติที่เป็นความเบาของจิต ในการทำงานอันเป็นกุศล
กายมูทุตา	ธรรมชาติที่เป็นความอ่อนของเจตสิกชั้นที่ ๓ ในการทำงานอันเป็นกุศล
จิตตมูทุตา	ธรรมชาติที่เป็นความอ่อนของจิต ในการทำงานอันเป็นกุศล
กายกัมมัณฺญตา	ธรรมชาติที่เป็นความควรของเจตสิกชั้นที่ ๓ ในการทำงานอันเป็นกุศล
จิตตกัมมัณฺญตา	ธรรมชาติที่เป็นความควรของจิต ในการทำงานอันเป็นกุศล
กายปาคุณฺญตา	ธรรมชาติที่เป็นความคล่องแคล่วของเจตสิกชั้นที่ ๓ ในการทำงานอันเป็นกุศล
จิตตปาคุณฺญตา	ธรรมชาติที่เป็นความคล่องแคล่วของจิตในการทำงานอันเป็นกุศล
กายชุกตา	ธรรมชาติที่เป็นความซื่อตรงของเจตสิกชั้นที่ ๓ ในการทำงานอันเป็นกุศล
จิตตชุกตา	ธรรมชาติที่เป็นความซื่อตรงของจิต ในการทำงานอันเป็นกุศล

วิรติเจตสิก ๓ ดวง คือ

สัมมาวาจา	การกล่าววาจาที่เว้นจากวจีหุจรีต ๔ ซึ่งไม่เกี่ยวกับการงานอันเป็นอาชีวะ
-----------	---

สัมมากัมมันตะ	การกระทำที่เว้นจากกายทุจริต ๓ ซึ่งไม่เกี่ยวกับการงานอันเป็นอาชีวะ
สัมมาอาชีวะ	การประกอบอาชีพที่เว้นจากวจีทุจริต ๔ กายทุจริต ๓

อัปมัญญาเจตสิก ๒ ดวง คือ

กรุณา	ธรรมชาติที่มีความสงสารต่อทุกชีวิตสัตว์ คือผู้ที่กำลังได้รับความลำบากอยู่ หรือจะได้รับความลำบากในกาลข้างหน้า
มุทิตา	ธรรมชาติที่มีความยินดีต่อสุขিতสัตว์ คือผู้ที่กำลังได้รับความสุขหรือผู้ที่ได้รับความสุขในกาลข้างหน้า

ปัญญันทรียเจตสิก ๑ ดวง คือ

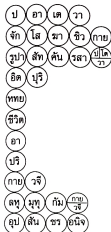
ปัญญา	ธรรมชาติที่รู้สภาพธรรมโดยทั่วๆ ไปตามความเป็นจริง
-------	--

ความหมายรวมของเจตสิก

เจตสิก แปลว่า สภาพธรรมที่มีในจิต (อาศัยจิตเกิด)

อัญญสมานเจตสิก	หมายความว่า	เป็นเจตสิกที่เหมือนกันกับธรรมอื่น
สัพพจิตตสาธารณเจตสิก	"	เป็นเจตสิกที่ประกอบกับจิตทั้งหมดทั่วไป
ปภินณกเจตสิก	"	เป็นเจตสิกที่ประกอบเรียรายไปทั้งในฝ่ายโลกีย โลกุตตรโสมณ อโสมณ กุศล อกุศล วิชา กิริยา แต่ไม่ใช่ทั้งหมด
อกุศลเจตสิก	"	เป็นเจตสิกที่ประกอบได้ในอกุศลจิต ๑๒ ทั้งหมดตามสมควร
สัพพากุศลสาธารณเจตสิก	"	เป็นเจตสิกที่ประกอบในอกุศลจิต ๑๒ ได้ทั่วไปทั้งหมด
โมหตูกเจตสิก	"	เจตสิก ๔ ดวง ที่มีโมหเจตสิกเป็นประธาน
โลตติกเจตสิก	"	เจตสิก ๓ ดวง ที่มีโลกเจตสิกเป็นประธาน
โทจตูกเจตสิก	"	เจตสิก ๔ ดวง ที่มีโทสเจตสิกเป็นประธาน
ทิฏฐเจตสิก	"	เป็นเจตสิกที่ประกอบได้ในอกุศลสังขาริกจิต ๕ เท่านั้น

รูปประมัตต์ ๒๔ ดวง คือ

- มหาภูตรูป ๔ คือ ปดวี อาโป เตโช วาโย
- ปสาทรูป ๕ คือ จักขุ โสถ มาน ชิวหา กาย
- วิสयरูป ๓/๔ คือ รูปา สัททา คันธา รสา โผฏฐัพพา
- ภาวรูป ๒ คือ อิตถิภาวะะ ปุริสภาวะะ
- ททยรูป ๑ คือ ททยวัตถุ
- ชีวิตรูป ๑ คือ ชีวิตินทรีย์
- อาหารรูป ๑ คือ กฬิการาหาร
- ปริจเฉทรูป ๑ คือ อากาสธาตุ
- วิญญูติรูป ๒ คือ กายวิญญูติ วจวิญญูติ
- วิการรูป ๕/๓ คือ ลหุตา มุทุตา กัมมัณฺญตา กาย วจิ
- ลักษณะรูป ๔ คือ อุปจยะ สันตติ ชรตา อนิจจตา

องค์ธรรมของรูป ๒๔ คือ

ปดวี	ได้แก่	รูปแข็งและอ่อน
อาโป	"	รูปที่ไหลหรือเกาะกุม
เตโช	"	รูปที่เย็น ร้อน
วาโย	"	รูปที่หยาบ ตึง
จักขุปสาท	"	ความใสที่สามารถรับรูปรามณได้
โสทรปสาท	"	ความใสที่สามารถรับสัททารมณได้
มานปสาท	"	ความใสที่สามารถรับคันธารมณได้
ชีวหาปสาท	"	ความใสที่สามารถรับรสารมณได้
กายปสาท	"	ความใสที่สามารถรับโผฏฐัพพารมณได้
รูปรามณ	"	สีต่างๆ
สัททารมณ	"	เสียงต่างๆ
คันธารมณ	"	กลิ่นต่างๆ

รสารมณ	ได้แก่	รสต่างๆ
โผฏฐัพพารมณ	"	เย็น ร้อน อ่อน แข็ง หย่อน ตึง
อิตถิภาวะ	"	รูปที่เป็นเหตุแห่งความเป็นหญิง
ปุริสภาวะ	"	รูปที่เป็นเหตุแห่งความเป็นชาย
หทยะ	"	รูปที่เกิดอยู่ในหัวใจ และเป็นที่อาศัยเกิดของจิต เจตสิกทั้งหลาย
ชีวิตะ	"	รูปที่รักษากัมมชรูปทั้งหลาย
อาหาระ	"	รูปที่นำไปให้อาหารชรูปเกิด
ปริจเฉทะ	"	อากาศรูปที่คั่นระหว่างรูปกลาปต่อรูปกลาป
กายวิญญูติ	"	การเคลื่อนไหวต่างๆ ของร่างกาย
วจีวิญญูติ	"	การเคลื่อนไหวต่างๆ ของวาจา
ลหุตา	"	ความเบาของนิปผันนรูป
มทุตา	"	ความอ่อนของนิปผันนรูป
กัมมัญญตา	"	ความควรแก่การงานของนิปผันนรูป
อุปจยะ	"	ความเกิดขึ้นครั้งแรกและเกิดขึ้นครั้งหลังๆ จนครบรูปที่ควรเกิดขึ้นได้ของนิปผันนรูป
สันตติ	"	ความเกิดขึ้นสืบต่อกันของนิปผันนรูปจนถึงตาย
ขรตา	"	ความแก่ของนิปผันนรูป
อนิจจตา	"	ความดับของนิปผันนรูป

แสดงจำนวนรูป ๒๔ ตามลำดับดังนี้ คือ

ปถวี อาโป เตโช วาโย จักขุสสาท โสตปสสาท มานปสสาท ชิวหาปสสาท กายปสสาท
 รูปารมณ สัททารมณ คันธารมณ รสารมณ อิตถิภาวะ ปุริสภาวะ หทยะ ชีวิตะ อาหาระ
 ปริจเฉทะ กายวิญญูติ วจีวิญญูติ ลหุตา มทุตา กัมมัญญตา อุปจยะ สันตติ ขรตา
 อนิจจตา

หมายเหตุ การนับจำนวนรูป ๒๔ ตามลำดับนี้ ให้นับเอาวิสยรูปเพียง ๔ (เว้นโผฏฐัพพารมณ) เพราะไปซ้ำกัน กับมหาภูตรูปแล้ว ส่วนวิการรูปก็ให้นับเอาเพียง ๓ (เว้นกายวิญญูติ วจีวิญญูติ)